

jeg, det er rigtig, at Spørgsmaalet løstes allerbedst ved, at det Stykke Forstrand, som saaledes ejes af en privat Mand og nu er bortarvæfset, folgtes til Staten, hvis det ellers er til at købe af Staten. til en rimelig Pris, for naar Staten ejer hele den øvrige Forstrand her i Riget, saa er der jo noget usædvanligt i, at en saadan mindre Del ligger i private Hænder, og mig bekendt er der fra Arbejsternes Side intet til Hinder for, Forstranden overdrages til Staten, idet Arbejsterner ere villige til at gøre dette for 750 Kr. pr. 1000 Men løbende Strand, det vil sige for 27,000 Kr. en Gang for alle, og siden ønske de at blive udnævnte til Strandfogder i Tighed med Strandfogderne for Statens Strande. Jeg tror heller ikke, at Statsraad Møller er uvillig til at sælge, men hvilke Betingelser han stiller, kender jeg ikke. Paa sidste Finansaaars Regnskab er Statens Indtægt af Strandingsskibet opført til 34,170 Kr. 72 Ore — saa megen Nettoindtægt faldt altsaa paa Statens Strande — hvor stor Indtægten paa denne private Strand er, kan jeg ikke sige, dertil savner jeg Oplysninger. Men det kunde det eventuelle Udvalg jo søge Oplysninger om, saa Tinget kunde blive klar over, hvorledes Stillingen er derovre. — Disse Bemærkninger har jeg fundet mig foranlediget til at gøre denne Sag vedrørende. Jeg ved vel, at det er en Sag, der ikke har almindelig Interesse, men Interesse har den jo derfor alligevel, og ærede Medlemmer, som maatte have fundet, at jeg for længe har bestættiget mig med et saadant specielt Punkt, beder jeg om Undskyldning, da jeg mener, at jeg var forpligtet til at fremsføre dette.

Alberg: Jeg skal ikke komme ind paa det af den foregaaende ærede Taler berørte Punkt, da det er et saa specielt Tilfælde, at det ikke berører den almindelige Strandingsslovgivning. De nugældende Lovbestemmelser angaaende Strandingssvæsenet indeholdes jo i Forordningen af 28de December 1836, og da denne Forordning nu er henimod 60 Aar gammel, og der i det Tid, der siden er forløbet, er foregaaet overordentlig store Forandringer med Hensyn til Skibsfarten saa vel som ogsaa i andre Forhold, der staa i Forbindelse med Strandingssvæsenet, synes det mig ret heldigt, at man kan komme ind paa Forandringer i disse Bestemmelser, af hvilke en Del ikke passer paa de nuværende Forhold. Der er jo ogsaa siden den Tid oprettet og organiseret et fuldstændigt Redningsvæsen langs med navnlig den jydskke Kyst, som, uagtet det ganske vist sorterer

under et andet Ministerium, staa i saa nær Forbindelse med Strandingssvæsenet, at man ikke ret vel kan fuldstændig stille de to Ting fra hinanden. Jeg kan saaledes i det hele tiltræde de Bestemmelser, som indeholdes i det nu foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor indskrænke mig til at fremkomme med nogle saa Bemærkninger med Hensyn til et Par Punkter. Det hedder jo i § 2, at naar nogen bliver bekendt med, at der er foregaaet en Stranding, skal han ufortøvet meddele det til Strandfogden, og denne skal uden Ophold gøre Indberetning til Politimesteren, Tolbvæsenet og derefter til den nærmeste Redningsstation, for saa vidt den ikke er alt for langt fraliggende. Det forekommer mig nu, at det vilde være heldigere, om denne Indberetning først blev gjort til Redningsstationen; thi det er af overordentlig stor Betydning, at Redningsvæsenet kommer saa hurtigt som muligt til Stede ved Strandingen, hvormod jeg ikke kan stonne, at det har saa meget at sige, om Politimesteren eller Tolbvæsenet kommer en halv eller en hel Time senere til Strandingstedet. Det er bekendt nok i alt Fald for hvem, der har noget Kendskab til Strandingssvæsenet, at Skibe, der strande, undertiden kort Tid efter, at de ere strandede, blive af Søen slaaede i Stykker, og Besætningen gaar jo da tabt ligesom ogsaa Skibe, der maatte flere Dage kunne være omtumlede i Søen af Storm og Uvej, kunne strande, og Besætningen er da saa udmattet, at Folkene maa surre sig fast til Masten, Takelage eller hvor som helst, i hvilken Stilling de ikke ret længe kunne holde sig, saaledes at Besætningen altsaa maa omkomme. Det vilde altsaa være overordentlig heldigt, hvis i alle Tilfælde Redningsapparaterne kunde komme til Stede, saa hurtig som muligt, for at foretage Redning af de skibbrudne Folk. Nu kan det jo ogsaa ske, og det sker undertiden, at der indstrander Skibe om Natten, uden at der er nogen, der bliver opmærksom derpaa, og at det altsaa først bliver bekendt den næste Dag. At der paa den Maade ogsaa forliser Besætninger, som ellers kunde reddes, er en Selvfølge. Redningsvæsenet har allerede haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, idet der er gjort et Forsøg med at oprette en Bagtstation i Stagens Distrikt, til hvilken der i indværende Aar er bevilget 600 Kr., medens der til næste Aar er forlangt en Forøgelse af 400 Kr. til samme Djemed. Hvis der nu oprettedes en saadan Række Bagtstationer langs de forskellige Kyster, saa vilde det utvivlsomt være overordentlig heldigt, men det kunde jo selvfølgelig ogsaa medføre en meget betydelig Ud-